

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 2. Basileensium jurgia ob Herbipolensem Præposituram

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

Secul. XV.
A.C. 1442.

copalis, ad quam Fridericus, qui illius Decanus erat, per Capituli suffragia nominabatur, cuius nomine ad Basileenses Legatus decernebatur, qui electionis confirmationem postularet. Iстis vero pentibus, ut Felix in secreto Patrum Senatu electum confirmaret, & in ejusdem manibus obedientiae sacramentum confirmatus exsolveret, Legatus huic propositioni sese subjicere renuit, affirmavitque, se ad solam Synodum fuisse missum, de cetero nullum sibi cum Felice esse negotium. Diu itaque, acriterque hac super re disceptatum, donec tandem Synodus suo nomine, quae Legatus petierat, concederet, quo facto Mense Januario ad medium vergente mox Friderico pallium per Cardinalem S. Sixti, & Stephanum de Novaria Advocatum nomine Pontificis traditum est. Ita demum hæc lis composita fuit.

§. II.

*Basileensium iurgia ob Herbipolensem
Præposituram.*

Eodem ferme tempore novis inter se dissidiis Basileenses scidebantur. Hi enim Joanni de Bachenstein Herbipoli, quæ est Episcopalis civitas in Franconia ad Mœnum sita, hujus Ecclesiæ Præposituram conferebant, quamvis Philippus Trevi-

Trevirensium Archiepiscopus ab Eugenio, Secul. XV.
 postquam a Basileensibus exauktorabatur, A. C. 1442.
 jam ab aliquo tempore eadem dignitate auctus fuisset. Hortabatur Felix Joannem, ut caussam suam agere differret, donec Ecclesiæ dissidia in Germania sopita forent; Archiepiscopum enim Trevirensim, ajebat, apud Principes Electores gratia, & auctoritate plurimum valere, remque periculis plenam esse, si vir amicorum potentia, simulque meritorum gloria longe celeberrimus ad iracundiam provocaretur. Verum Joannes privata publicis præponens, apud plenum Basileensium confessum, inscio Felice, caussam suam adversus Philippum movit, ipsumque Vercellensem Episcopum ad sententiam suæ caussæ propitiam inclinavit, qua impetrata a Basileensibus, ut sibi eandem dignitatem de novo conferrent, petiit, hac enim via majorem prætenso juri suo firmitatem conciliari arbitrabatur. Attamen ob intempestivas ejusmodi preces recruduit Basileensium dissensio, quibusdam in Joannis postulata propendentibus, aliis ad præcavenda scandala caussæ inducias effictim postulantibus. Habita est Congregatio generalis, in qua negotium dirimeretur, nihilominus lis minime composita est. Nec minor erat Basileensium contentio, ubi de Capuano Decanatu, aliisque beneficiis

A 2

con-

4 HISTOR.ECCLESIAST. LIB. CIX.

Sæcul. XV. conferendis agebatur, multumque tem-
A.C. 1442. poris in ejusmodi altercationibus frustra
insumebatur, nec ulla tamen caufa di-
rempta est, vel quia noluerunt, vel quia
nil decidere potuerunt.

§. III.

*Profectio Legati a Felice in Italiam
missi dilata.*

Interea temporis Felix Nuncii sui in Ita-
liam discessum vehementer urgebat,
hancque in rem Nichodio de Metone Ni-
ceæ Comitatus Rectori, qui tum forte
Basileam advenerat, negotium dedit, ut
Triremem instrueret, qua Legatus in Ita-
liam prima Maji transvehi posset. Jam-
que legationis mandata ex ore Æneæ
Sylvii, quem a secretis habuit, accepit
Legatus, quæ tamen eidem primum ul-
tima die Februarii scripto data fuere.
Differebatur illius profectio, eoquod Ba-
sileenses consultius fore censerent, si
prævia Legatione solemni Burgundiæ,
Borbonii, & Sahaudiæ Duces, qui Niver-
ni convenerant, salutarentur.

Vide infra
§. 35.

§. IV.

*Principes Germaniæ in Eugenium
Papam propensi.*

Aëta Patric. His ita Basileæ agitatis Archidiaconus
to. 13. Conc. Metensis, & Auditor Cameræ, qui a
p. 1598. Basi-